

redili ravno v trenutku, ko se je zrušil most, podoknico k njegovemu godu. Ko sva prišla z očetom na prostor pred njegovo stanovanje, sva dobila še godbo tam.

1830. To zimo nam je sneg prizanesel do 22. januarja. 22., 23. in 24. pa je neprenehoma snežilo, tako da se je naletelo 6—7 čevljev snega. Sneg smo morali deloma spraviti s streh, deloma pa je sam zdrčal na tla. V župnijski ulici je padel sneg s sosednje hiše št. 18 ob 8. uri zvečer in je vtrl pri hiši št. 14 okna, ki so obrnjena na ulico, z okvirom vred; sneg je pokril polovico sobe. Ulica je bila tako napolnjena s snegom, da je pri pritlični hiši št. 14 ležal 2—3 čevlje nad višino kapa. Čez kupe snega se je uglasila pot, tako da so pozneje vozili s sanmi čez. Če se je videla skoz okno hiše št. 14 mimoidoča senca,

GRŠKI PEŠCI.

si moral stopiti prav pred okno in gledati kvišku, da si mogel videti noge mimoidočih. Spomladi pa je sneg izginil, a voda pri tem še ni preveč narastla.

Pri vojaškem naboru je nastal nemir; napadli so pisarne. Akti in stoli so leteli skoz okno.

1832. Bil je velik požar pod mestom v Kranju. Ogenj je pokončal vse spodnje mesto in se je raztezal do takratne hiše Fidela Bradaška, ki je tudi še pogorela. V višino Kranja, to je v zgornje mesto, je prišel ogenj le v Pungratu, kjer se je obzidni stolp vnel od goreče Pirčeve pristave in spravil v nevarnost tudi pungraško cerkev. Ogenj se je začel v savskem mlinu in prvi predmet, ki ga je pokončal, je bila mestna vodna sesalnica in tako je prišlo mesto še v večjo nevarnost, ker v vodnjakih ni bilo več vode, gnojnica pa je kmalu zamašila brizgalnice.

1833. Mila in suha jesen; do konca decembra nič snega.

1834. To leto zasluži iz več ozirov, da si njegove dogodke natančneje ogledamo.

K posebnemu vremenu tega leta sta pripomogla že jesen in december brez snega v prejšnjem letu (1833). V januarju sem se z očetom in bratom izprehajal pod Šmarjetno goro in sem nabiral razne pomladanske cvetke, v prvi vrsti velikonočnice. Cvetlični šopek, postavljen v vodo v kozarcu, je stal lahko ves januar zunaj, a voda ni zmrznila. Do 31. januarja ni bilo nič snega; 31. januarja in 16. februarja pa je snežilo, a ne veliko. Čebele so izletavale ves januar in so nabirale hrano po cvetočih cvetkah. Od 25. junija dalje Kokra ni več tekla in je z 9. julijem popolnoma usehnila. Skoro vsi studenci so se posušili, tako da tudi potoki niso več tekli, kar je povzročilo na več krajih veliko pomanjkanje vode. Jeseni so bile njive tako suhe, da smo se bali za ozimino. Le skromen dež 17. oktobra in pozneje gorko vreme je pomaglo žitu do kalí. Žito je razen ovsu prav dobro obrodilo. Košnja pa je bila radi suše slaba. Ko je cvetela ajda, so čebele veliko nabrale in bira voska kakor medu je bila prav bogata. Moj oče je zaslužil pri 11 panjih 44 fl. 20 kr. Vinska letina je bila kvalitativno kakor kvantitativno prav izvrstna.

Koncem leta je bila Kokra še vedno čisto suha, celo najglobokejši tolmuni, ki so obdržali do zime še kaj vode, so izgubili pod ledom zadnjo kapljico. Otroci so razbijali led in pobirali izpod njega mrtve ribe.

Tega leta so zidali sledeče:

a) Veliki, leta 1832. pogoreli mlin ob Savi v čisto novi konstrukciji: zidalo ga je imetništvo posestva Kieselstein.

b) Oni del zvonika farne cerkve, ki je nad prostorom za zvonove, in gotska z bakrom pokrita zvonikova streha. — Kot zanimivost je omeniti: Ko so postavljali oder, in sicer ko so neke sobote potegnili gor prvo oporo, je prišlo nekemu delavcu v glavo, da je nateknil na konec te opore ponošen bel slamnik. Drugi dan (v nedeljo) popoldne je nastala po božji službi silna nevihta. Strela je udarila v oporo, na kateri je bil slamnik, odtrgala je od njega slamnik in eno trsko, pokončala eno stran orgel, razbila kamenito podobo nad glavnimi vrati, izbrisala pozlatitev na banderu sv. Barbare in zažgala naglavno ruto pod zastavo sedeče žene. — Čudno je pri tem posebno, da so bili čopki pri zastavi, ki se jih je strela doteknila, tako napolnjeni z vodo, da je pritekla kaplja, če jih je kdo stisnil; o tem sem se prepričal sam.

Tega leta je posvetil škof tudi l. 1824. zidano pokopališčno kapelico, potem ko jo je po dokončanem zidanju kranjski dekan blagoslovil.

1835. Kokra je ostala še do 13. januarja suha, 16. januarja je nastopilo južno vreme. Tri dni je le pomalem deževalo, 20. januarja pa je prišla huda povodenj; 22. januarja je padlo nekoliko snega, ki je pa komaj tla pokril. Do 27. januarja se je menjaval dež s snegom in solncem. 11. maja je pogorela vsa Radovljica. Pogorel je tudi grad in cerkev. Nedotaknjena je ostala samo leotarjeva hiša (das Haus des Lebzelters), ki je bila pokrita z opeko. Štirinajst dni poprej je gorelo v Naklem; nato pa v Dupljah.

1836. Kolera v Kranju in okolici, posebno v Strazišču, Čirčičah, Šenčurju itd. V Kranju se je začela v juliju in divjala do konca avgusta. Največ je umrlo v Kranju 19 oseb en teden.